

Vergaderjaar 2024-2025

36 327

**Vaststelling van het nieuwe Wetboek van
Strafvordering (Wetboek van Strafvordering)**

Nr. 49

AMENDEMENT VAN HET LID KOOPS
Ontvangen 5 maart 2025

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

I

Artikel 4.2.69, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van onderdeel a wordt de puntkomma vervangen door “; of”.
2. Aan het slot van onderdeel b wordt de “; of” vervangen door een punt.
3. Onderdeel c vervalt.

II

Artikel 4.3.22, vierde lid, vervalt.

III

Artikel 4.3.23 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd, luidende: Het eindvonnis vermeldt tevens een weergave van de uit de bewijsmiddelen blijkende redengevende feiten of omstandigheden dan wel een opgave van de bewijsmiddelen die tot afwijken van uitdrukkelijk voorgedragen standpunten hebben geleid.

2. Het derde tot en met vijfde lid vervallen.

IV

In artikel 4.3.24, aanhef, vervalt “dan wel de aanvulling, bedoeld in artikel 4.3.23, derde lid,”.

V

Artikel 4.3.30, achtste lid, vervalt.

VI

Artikel 4.4.8, tweede lid, vervalt, alsmede de aanduiding “1.” voor het eerste lid.

VII

In artikel 4.4.18, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef vervalt “en derde”.
2. In onderdeel b vervalt “dan wel de aanvulling in afwijking van artikel 4.3.23”.

VIII

Artikel 5.4.7, derde lid, vervalt.

IX

Artikel 5.4.10, derde lid, onderdeel d, vervalt.

X

Artikel 5.4.33 vervalt.

XI

Artikel 5.4.42 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid vervalt “, eerste lid,”.
2. In het vierde lid vervalt de tweede zin.

Toelichting

Met dit amendement beoogt indiener ervoor te zorgen dat de strafrechter, indien in afwijking van een uitdrukkelijk voorgedragen standpunt tot een bewezenverklaring wordt gekomen, dit moet motiveren in het oorspronkelijke vonnis en niet in de aanvulling op het vonnis. Het huidige wetsvoorstel geeft de strafrechter de ruimte deze motivering pas te geven in de aanvulling op het vonnis, zoals bedoeld in voorgesteld artikel 4.3.23, derde lid.

Indiener wijst erop dat deze aanvulling pas en alleen wordt opgemaakt indien een gewoon rechtsmiddel, in dit geval hoger beroep, tegen het vonnis wordt ingesteld. Dat betekent dus dat pas na het instellen van hoger beroep voor de verdachte bekend wordt waarom een door hem of haar gevoerd uitdrukkelijk onderbouwd verweer is verworpen en waarom de strafrechter tot een bewezenverklaring is gekomen. Indiener is principieel van oordeel dat dit vanaf het begin aan de veroordeelde bekend moet zijn.

In de visie van indiener worden veel hoger beroepen vanuit de kant van de verdachte ingesteld juist omdat niet duidelijk is waarom een bepaald verweer is verworpen. Dit zou voorkomen kunnen worden door de strafrechter te verplichten hier meteen in het oorspronkelijke vonnis deugdelijk op te reageren, mits het een uitdrukkelijk voorgedragen standpunt betreft.

Het wetsvoorstel is op zo'n manier ingericht dat deze ruimte voor de strafrechter

om de motivering later pas te geven slechts bestaat indien aan de verdachte niet een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel van meer dan een jaar wordt opgelegd. Indiener is van oordeel dat ook vonnissen waarin dergelijke straffen niet aan de orde zijn, zeer ingrijpend kunnen zijn en dat ook in die zaken in het oorspronkelijke vonnis aan de veroordeelde bekend moet worden gemaakt waarom uitdrukkelijk voorgedragen standpunten worden verworpen. Onder het huidige wetsvoorstel kan de strafrechter er in zaken waarin een rechtspersoon terechtstaat bovendien altijd voor kiezen om de motivering over uitdrukkelijk voorgedragen standpunten later pas te geven. Deze kunnen immers geen vrijheidsstraf opgelegd krijgen.

Volgens indiener kan het instellen van een deel van de hoger beroepen voorkomen worden door de strafrechter te verplichten in het oorspronkelijke vonnis te reageren op uitdrukkelijk voorgedragen standpunten en niet alleen in de zaken zoals bedoeld in artikel 4.3.23, derde lid.

Koops